

ÉVKÖZI 24. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Sir 27,30-28,7 - Róm 14,7-9 – Mt 18,21-35

A szívtelen szolga

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése******A Szentlelket hívjuk!***

Kedves Testvérek! Iskolaév kezdődik minden év szeptemberében országunkban. A Szentlelket hívjuk évkezdéskor, hogy segítsen bennünket az isteni igazságok megismerésében és a jóban való gyarapodásban! Azok az egyetemista fiatalok, akik itt a házunkban lévő kollégiumban laknak, szintén újévet kezdenek.

A Szentlelket kérjük,***hogy ezek a fiatalok is ismerjék fel,***

hogy az isteni igazságokat a Szentlélek közvetíti,
ezek az isteni igazságok szívükben helyet találjanak
és a jóban gyarapodjanak!

Nem elég a tudásban gyarapodni, jobbá is kell lenni az embernek!

Ma azért imádkozunk, hogy ezek a fiatalok az isteni igazságok ismeretében előbbre jussanak és emberségükben gazdagodjanak, hogy közösségünk hasznos tagjai legyenek. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, bánjuk meg bűneinket, hogy méltóképpen ünnepelhessünk!

Szentbeszéd

Kedves Fiúk! Kedves Testvérek! Örömmel látom, hogy itt van Judit, akinek a testvére középiskolás és egyetemista korában vitorlázott. Sokszoros világbajnok, Domokos Andrásnak hívják, aki a hittanközösségünk tagja volt. Meghívott egy **vitorlásversenyre** a Balatonhoz. Egészen magával ragadó volt maga a kép, ahogy fölsorakoztak a vitorlások és vártak a jelre, hogy indulhassanak. Megkapták a jelet és elindult az a sok-sok vitorlás hajó és versenyeztek.

Arról beszéltek, hogy milyen fontos egy **jó hajó!** Milyen fontos az **a tudás**, hogy a vitorlát hogyan kell a széliránynak megfelelően kezelni és hogyan kell kormányozni. Valaki hangosan hozzászólt, igen, nagyon fontos a hajó, nagyon fontos a tudás, de **mi van, ha nem jön a szél?** Akkor lógnak a vitorlák és nincs verseny.

Kedves Fiúk! Az Egyház évkezdéskor a Szentlélekhez fohászkodik és minden iskolakezdőt erre szólít fel, mert a keresztények életében nélkülözhetetlen a Lélek! A Szentlélek szimbóluma a szél és a vihar! Az apostolok, amikor pünkösdkor várták a Lelket, akkor hatalmas vihar jelében érkezett meg. Aztán – jelképesen mondom – elindultak a hajók, elindultak az apostolok a világ tengerén dagadó vitorlákkal, **a Szentlélek segítségében bízva!**

Minden évkezdés valami ilyen indulás! Elindulunk, az Egyház hajójában vagyunk legalább mi, akik itt vagyunk, de bizonyos értelemben az egész emberiség egyetlen hajóban próbálkozik valahova eljutni. Az Egyház azt kéri tőlünk, hogy kérjük a Lélek segítségét,

A 47

vagyis imádkozzunk, mert az imádság révén hívjuk segítőnknek az Istent! Tudatában vagyunk annak, hogy mindent megtehetünk mi emberek, de soha sem elég az, amit mi meg tudunk tenni! Ha valaki olyan bátor, hogy ebbe **a hajóba behívja Jézust**, akkor biztosan célba jutunk!

Isten segítségével

Ma úgy tűnik, hogy nincs célja a keresztények, a hívők világának különösen itt Európában, sajnos Magyarországon is. Mintha úgy gondolnánk, hogy győzzük, okosak, képzettek vagyunk, Isten nélkül is megy, a Szentlélek segítségével is megy. Nincs szükségünk Jézusra. Mintha a vitorlák nem dagadnának, a hajó nem menne, lehet, hogy zátonyra futott! Mégsem elegendő az emberi tudás, az emberi képzettség ahhoz, hogy valahova jussunk?

Kedves Fiúk! Ti fiatalok vagytok, magabiztosak vagytok. Nagyon örülök ennek, minden fiatal magabiztos, mi lenne, ha nem így lenne, akkor el sem indulnánk!

Az Egyház legfontosabb üzenete: Isten nélkül semmit sem tehetünk!

Ezen mosolyog a pogány világ és közben jajgat, kétségbe van esve. Azt hiányolja, amit csak a kereszténység, az Egyház tud adni. Lehet, hogy okosabbak az emberek, többeknek van lehetősége tanulásra, mint régen. Ti is ennek vagytok a kedvezményezettjei. A tudás mintha csak annyira lenne elég, hogy Észak-Koreából át lehet lőni Japánba is és szét lehet verni, de lehet, hogy Amerikából is át tudnak lőni. Van sok más cél, de közben pusztítjuk a világot.

Ez a tudás célja?

Ahhoz, hogy felelősséget tudjunk érezni a világért és egymásért is, ahhoz valami más tudásra is szükség van, mint amit nektek az egyetemen tanítanak, amit a világban találunk.

A döntő az, hogy amit tudunk, azt mire használjuk fel!

A közösség

Jézus, aki – ha mondhatom így - útmutatásokat ad, abban mindig a közösségi szempontok szerepelnek, mert az ember a közösség tagja. Jézus tanításai a közösségben élő embernek szólnak, hogy az ember megtalálja helyét a közösségben.

A közösségben az ember fölismerje, hogy mi a dolga és a közösség javát szolgálja!

A világban minden azon múlik, hogy milyenek a közösségek!

Milyen az emberi közösség: egységes-e, erős-e, biztonságos-e, az életet szolgálja-e?

Ha nem, akkor ez azt jelenti, hogy az ember nincs a helyén!

Ha nem, akkor ez azt jelenti, hogy az ember nem érti élete értelmét és célját!

Mindig meg kell bocsátani

Múlt vasárnap Jézus arról beszélt nekünk, hogy bocsássunk meg. Ez is a közösség szempontjából fontos. Ma azt halljuk, hogy Jézus továbbviszi a múlt vasárnapi gondolatot:

Hányszor kell megbocsátani? – kérdezi Péter. Jézus azt mondja: mindig!

Az emberi közösség élete szempontjából ez mindennél fontosabb! Fontosabb a tudásunknál, fontosabb a törekvéseinknél, sikereinknél! Mindennél fontosabb, hogy van-e élő közösség? Mi egymással közösségben vagyunk-e?

***Lehet valaki akármilyen okos,
ha mindazt nem a közösség javára fordítja, akkor önző!***
 Ez az Isten nélküli ember elmagányosodik!
 Ez az Isten nélküli ember egyénieskedik!
 Ez az Isten nélküli ember mintha abban az illúzióban élne,
 hogy a másokra nincs is szüksége!

Múlt vasárnap ez a gondolat volt a középpontban: ***megbocsátás***. Akkor így tettem föl a kérdést: megbocsátás, vagy kompromisszum? A megbocsátás keresztény fogalom, isteni fogalom. Isteni gondolkodás szerinti, meg kell bocsátani azért, mert aki rosszat tesz, az csak magára gondol! Ezzel kivonul a közösségből! Meg kell neki bocsátani, mert veszélyben van, végveszélyben van, elmagányosodik! Idegen lesz számára mindenki! Meg kell neki bocsátani!

A kompromisszum egészen más. A kompromisszum emberi fogalom, az érdek motiválja. Ha csak érdekkapcsolataink vannak, akkor végünk van, akkor kijátsszuk egymást, hogyan tudunk túljárni a másik eszén, a másik lehetőségein? Ma tovább megy a gondolat: hányszor kell megbocsátani? Mindig!

***Ne tartozzatok senkinek semmivel,
csak kölcsönös szeretettel! – halljuk a figyelmeztetést!***

Eladósodtunk

Mindannyian adósok vagyunk. Valakinek mindegyikünk adósa és valaki mindegyikünknek ugyancsak adósa. Egymásnak vagyunk az adósa. Eladósodtunk! ***Adósai vagyunk – mondhatom így - a teremtett világnak.*** Mitadtunk érte? Kaptuk! Beleültünk és pusztítjuk, ha nincs bennünk lelkiismeret és felelősségtudat! Isten nélkül nincs! ***Adósai vagyunk egymásnak is,*** egymás nélkül nem tudunk élni! Illuzionista az, aki azt gondolja, hogy neki nincs szüksége a másokra! Itt a kórházban tudjuk, hogy beteg embernek szüksége van az orvosra, hogy gyógyítsa. Egy orvos, egy nővér azért kell, mert vannak betegek. ***Nem öncélú.***

Adósai vagyunk Istennek. Ma az emberek legtöbbször hitetlen itt Európában. Adósai vagyunk egymásnak! Nehogy bárki is azt gondolja, hogy ez nem így van! Csak azt hisszük, hogy ez akkor valóság, amikor én vagyok valakinek adósa, akkor igen, legyen az a másik irgalmas! De aki nekem adósom, az fizessen, annak mindent meg kell tenni irántam! Hallottuk a példabeszédet. Aki annyival tartozott, hogy az életében nem tudja visszafizetni, annak elengedték. Az a társa, aki neki valamivel tartozott, annak nem engedte el a tartozását.

***Másképp mér, amikor ő az adós
és másképp mér, amikor neki adós az a másik ember!***

Az a gonosz, aki ráadásul nem egy fölöttesének volt adósa. Sajnos ez is nagy gond, ***fölfele helyezkedünk, lefele taposunk.*** Nem! Egy szinten lévőkről van szó! Nem volt igazságtalan, hanem irgalmatlan! ***Irgalmatlan világban nem lehet élni!*** Mindenki igazságot emleget. Mindenki az igazságra hivatkozva lázad, tüntet, hadakozik, bírál, ítélezik. Arra nem gondol, hogy ő hogyan is tagja egy közösségnek? Csak közösségben élhetünk, csak egymást erősítve élhetünk, különben pusztítjuk a világot is és egymást is.

Különben is, honnan tudná akármelyikünk megállapítani, hogy ***egyik emberhez miért legyen irgalmas, a másikhoz miért nem?*** Egyik megérdemli, a másik nem? Vagy én olyan nemes lelkű vagyok, hogy nagylelkűen megbocsátok neked, irgalmas vagyok hozzád. A másikhoz miért nem? Jézus mindig a közös életünkkel kapcsolatos igazságokról szól, mert az ember

egyedi, egyetlen, de a közösség tagja! A közösséget elfogadja, a közösségért él azáltal, hogy egymásnak adósai vagyunk!

Ne legyünk dühösek! Volt régen egy színdarab, talán film is 12 dühös emberről. Sokszor eszembe jut, kimegyünk és a dühös emberek kerülgetik egymást. Egy járdán, amikor sokan megyünk, hányszor tapasztalom, hogy valaki dühös arra a másikra, mert olyan közel megy, vagy elnyomja. Az autóba kell beülni és tessék megnézni, hogyan vezetünk, hogyan figyelünk egymásra, vagy egy pénztárnál, amikor sorba állunk. Dühös emberek világa vagyunk!

Fiúk! Ti különösen nagyszerű lehetőségek közepette éltek. Lehetőségetek van arra, hogy sok ismeretre szert tegyetek. Egyről ne feledkezzetek meg, milyen emberek vagytok?

***Milyen emberek lesztek? Ezt az egyetemen nem tanítják!
Ez egyéni feladata mindenkinek!***

A keresztény tanítás világos és egyértelmű! Ne csodálkozzunk azon, hogy Krisztusnak hátat fordít a világ, mert az emberek privát életet akarnak élni. Magán életükre hivatkoznak, közben a közösség fogadja el őket és gondoskodik róluk. Ők a magán életüket élik. A többiek dolga az, hogy őket fogadja be, értük legyen, értük hozzon minden áldozatot! Adósai vagyunk Istennek! Adósai vagyunk egymásnak!

A mai szentmisén az isteni igazságok világát hozó Szentlelket hívjuk! Kedves Fiúk! Nektek ismeretekben bővelkedést kívánok! Keményen kell dolgozni ezekért, jól tudjátok! Egyről ne feledkezzünk meg, a szeretetben is kell növekedni, mert e nélkül nem tudunk élni!

***Kívánok nektek eredményes esztendőt!
Szeretettel gyarapodást nektek és mindegyikünknek!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Most az Úr imádságát imádkozzuk. Ez a keresztények közös imája. Nagyon örülnénk, ha egyre több ember ebbe az imádságba bekapcsolódna. Imádkozzunk azért, hogy ezek a fiúk tudásban, ismeretekben gazdagodjanak és bővelkedjenek. Mi ezért máskor is szoktunk imádkozni, nemcsak ma.

Kedves Fiúk! Tőletek külön azt is kérem, hogy a kapcsolatokat ne az irányítsa egyedül, hogy ki milyen okos, milyen eredményeket ér el, hanem az is fontos legyen, hogy miképpen viszonyultok egymáshoz. Az együttélésnek szabályai vannak, alkalmazkodás, megbocsátás, nagylelkűség! Ez legalább annyira fontos, mint az egyéb eredmények. A kettő együtt! Isten segítsen benneteket! ***Most imádkozzunk ezért mindannyian!***

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldásával induljunk el a világ nagy tülekedésébe és próbáljunk úgy élni, hogy ki tudjuk legalább egymást kerülni. Amikor tenni kell, akkor valóban tudjunk nagylelkűek lenni és erősödni az egymással való jó kapcsolatainkban. Kedves Fiúk! Jó évkezdést kívánok, jó eredményeket azzal a felelősségtudattal, hogy ***rátok épül a jövő!***